

ACADEMIA REPUBLICII POPULARE ROMÎNE
INSTITUTUL DE ISTORIE

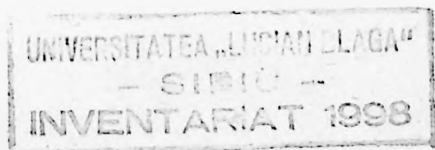
RĂSCOALA DIN 1821

DOCUMENTE INTERNE

Vol. I

COMITETUL DE REDACȚIE

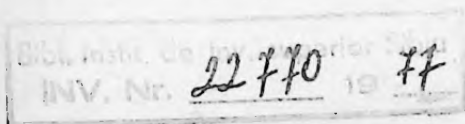
ACADEMICIAN ANDREI ȐȚETEA — REDACTOR RESPONSABIL,
NICHITA ADĂNILOAIE, NESTOR CAMARIANO,
IOAN NEACȘU, SAVA IANCOVICI, ALEXANDRU VIANU

14 MAI 1988

inv. 2010

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE
1959

7 MAR 1980

1. — București, 27 octombrie 1802. — Cărți domnești date căpitani-or de panduri pentru a fi scutiți de dăjdiile vistieriei și de podvezi.

2. — 25 august 1806. — Tudor Vladimirescu, vătaf de plai la Cloșani, cerce-tează pricina lui Trăilă și Radu Orzăști cu verii lor, frații Pirvu, Ianaș și Gheorghe, feciorii lui Vasile din Padeș, pentru cotropirea unei părți de moșie.

3. — 17 aprilie 1808. — Generalul maior Isaiev adeverește că Tudor Vladi-mirescu, comandant peste o mie de panduri la Cerneți, a oprit timp de un an de zile atacurile turcilor asupra aceluși ținut.

4. — [Prejna,] 20 mai 1808. — Tudor Vladimirescu dăruiește bisericii din satul Prejna, zidită de el, 30 stinjeni din hotarul Rumîniilor.

5. — 3 ianuarie 1809. — Comandantul de regiment Iakov Grigorovici ade-verește că Tudor Vladimirescu a ocupat linia de avanposturi Cerneți-Virciorova pe care a apărat-o cu succes împotriva inamicului.

6. — 8 decembrie 1809. — Maiorul Matveev adeverește că Tudor Vladimirescu, comandantul batalionului I de panduri din Mehedinți, a îndeplinit cu zel misiunile încredințate.

7. — Cerneți, 7 februarie 1810. — Locotenent colonel Veis adeverește că Tudor Vladimirescu, comandantul regimentului I de panduri din Mehedinți, a dat în repetate rânduri ajutor trupelor ruse în afara misiunilor ce i s-au încredințat.

8. — 16 februarie 1810. — Atestat dat lui Dimitrie Macedonschi pentru slujba sa în « Regimentul de cazaci romîni ».

9. — [Craiova,] 18 februarie 1810. — Colonelul Jeltuhin adeverește că Tudor Vladimirescu, comandant de panduri, s-a distins în luptele de apărare a Cernețului.

10. — Cerneți, 27 februarie 1810. — Colonelul Cernodubov adeverește că Tudor Vladimirescu a îndeplinit întocmai toate misiunile ce i-au fost încredințate.

11. — 11 martie 1810. — Ștefan Legatovici către Hagi Ianaș despre proviantul pandurilor de sub comanda lui Tudor Vladimirescu.

12. — 13 aprilie [1810]. — Colonelul Turcinilov transmite lui Tudor Vladimirescu mulțumirile generalului maior Isaiev pentru curajul de care a dat dovadă cu prilejul ciocnirii de la Branita.

13. — 23 aprilie 1810. — Slugerul Tudor Vladimirescu ia în arendă pe trei ani moșia Ploștina (Mehedinți) a mănăstirii Tismana.

14. — 24 mai 1810. — Colonelul Turcinilov adevărește că Tudor Vladimirescu, comandantul batalionului I de panduri, a executat cu rivă și succes toate misiunile încredințate.

15. — Cerneți, 3 septembrie 1810. — Maiorul Redrikov adevărește că Tudor Vladimirescu, comandant al batalionului I de panduri, a participat la bătălia pentru Cladova îndeplinind cu bravură toate misiunile avute.

16. — Craiova, 20 decembrie 1810. — Protopopul Hagi Gheorghe renunță la protimis și lasă pe Tudor Vladimirescu să cumpere un vad de moară la Cerneți.

17. — 1 martie 1811. — Tudor Vladimirescu scrie lui Ghiță Răescu din Gornovița (Mehedinți) că-l iartă pentru niște piri nedrepte ce le-a făcut împotriva sa.

18. — [Craiova,] 13 iulie 1811. — Arendașul poștelor din Oltenia se plinge că surugii părăsesc slujba lor și se înrolează în noul batalion de panduri al lui Tudor Vladimirescu.

19. — 24 august 1811. — Const. Dănculescu vinde lui Tudor Vladimirescu partea sa din moșia Cloșani.

20. — 24 decembrie 1811. — Tudor Vladimirescu roagă pe Hagi Ianuș să transmită o scrisoare a lui către marele vistier Const. Samurcaș.

21. — [1811]. — Tudor Vladimirescu este orinduit zapciu la plasa Muntele (Mehedinți).

22. — Craiova, 27 aprilie 1812. — General locotenent de armată Markov adevărește că Tudor Vladimirescu, comandantul batalionului I de panduri, s-a remarcat prin zelul arătat în misiunile îndeplinite.

23. — 28 aprilie 1812. — Informații despre slugerul Tudor și despre Răducan Nicolau.

24. — 23 mai 1812. — Tudor Vladimirescu către Nic. Zoican în chestiuni negustorești.

25. — 26 mai 1812. — Sentința departamentului de patru și a divanului Craiovei în pricina slugerului Tudor Vladimirescu cu doi neguțatori.

26. — 7 iunie 1812. — Porucicul Tudor Vladimirescu scrie lui Nicolae Zoican să nu cumpere făină și plută.

27. — [1812]. — Diata întocmită de Tudor Vladimirescu când a avut intenția să meargă în Rusia.

28. — 28 septembrie 1812. — Întiul divan și comitet al Țării Românești certifică meritele fraților Dimitrie și Pavel Macedonschi în slujba țării și arată că sînt originari din Macedonia.

29. — [Craiova,] 20 ianuarie 1813. — Știri despre relațiile comerciale ale lui Tudor Vladimirescu.

30. — [Craiova,] 12 februarie 1813. — Hagi Ianuș se arată nemulțumit de comportarea lui Tudor Vladimirescu.

31. — 20 martie 1813. — Tudor Vladimirescu cere lui Nicolae Zoican să-i trimită bani din socotelile lor, avînd nevoie pentru rezolvarea unor chestiuni la București.

32. — [București,] 3 mai 1813. — Poruncă domnească să se restituie banii strinși abuziv pentru dări de la panduri.

33. — 15 iunie 1813. — Tudor Vladimirescu este numit căpitan de panduri pentru paza județelor Saac și Prahova împotriva făcătorilor de rele.
34. — Eupatoria, 22 noiembrie 1813. — Ștefan Legatovici făgăduiește că va scoate la Petersburg o patentă pentru Tudor Vladimirescu.
35. — 1 martie 1814. — Tudor Vladimirescu cheamă pe Nic. Zoican la Orșova.
36. — [București], 22 martie 1814. — Domnul Țării Românești poruncește să se aleagă pentru slujbă 701 panduri, cei mai vrednici și mai credincioși, din județele Mehedinți, Gorj și Vilcea, iar ceilalți să fie trecuți la bir în satele lor.
37. — 2 iunie 1814. — Tudor Vladimirescu vestește pe Nicolae Glogoveanu că pleacă la Viena și-l roagă să aibă grijă de «trebșoara cea știută».
38. — Viena, 18 iunie 1814. — Tudor Vladimirescu comunică clucerului N. Glogoveanu că s-au găsit lucrurile furate de la răposata Elena Glogoveanu și că de la aceasta au rămas mai multe datorii.
39. — Orșova, 19 iulie 1814. — Răducan Nicolau înștiințează pe N. Glogoveanu că Tudor Vladimirescu este pe cale de a pleca din Viena.
40. — Viena, 28 iulie 1814. — Tudor Vladimirescu cere lui N. Glogoveanu să-i trimită «încredințare de la divanul nostru cu ponturile prăvililor noastre» pentru a dobîndi lucrurile furate și îl înștiințează că se așteaptă deschiderea congresului de pace în octombrie.
41. — Orșova, 6 august 1814. — Răducan Nicolau transmite lui N. Glogoveanu o scrisoare din partea lui Tudor Vladimirescu.
42. — 17 septembrie 1814. — Sătenii din Agești (Ilfov) se obligă să presteze 40 zile de clacă pe an beizadelei Gr. Suțu.
43. — 27/9 decembrie 1814. — Conte Nesselrode intervine pe lângă contele Stackelberg să elibereze lui Tudor Vladimirescu un pașaport de supus rus și să-i aprobe șederea în statele Austriei.
44. — [Viena], 11 decembrie 1814. — Tudor Vladimirescu către N. Glogoveanu, despre întârzierea sa la Viena și despre un zăpis al lui Grigore Cariboglu.
45. — [Viena], 22 decembrie 1814. — Tudor Vladimirescu înștiințează pe Nicolae Glogoveanu că a plecat din Viena numai cu doica Bălașa și că s-a stins cu cheltuiala «petrecînd într-o țară tirană».
46. — Pesta, 28 decembrie 1814. — Tudor Vladimirescu comunică lui N. Glogoveanu motivele pentru care a lăsat la Viena pe fiica lui.
47. — [Rușava], 14 ianuarie 1815. — Tudor Vladimirescu scrie lui N. Zoican să ia din datoria de la Răducan [Nicolau] 1600 taleri.
48. — [Rușava], 28 ianuarie 1815. — Tudor Vladimirescu comunică lui N. Glogoveanu că nu poate pleca spre București din cauza răzvrătirii adalților care au ars Cernețul și jefuiesc ținutul.
49. — 5 [februarie 1815]. — Scrisoarea lui Tudor Vladimirescu despre jafurile adalților și despre nădejdea ce o au în el «acei răzvrățiți cîți sînt de legea noastră», că-i va izbăvi.
50. — [București], 5 februarie 1815. — Cărți domnești de scutire a nouă panduri din jud. Gorj pentru merite deosebite în operațiile împotriva adalților.
51. — [Mehadia], 21 februarie 1815. — Tudor Vladimirescu cere de la Nicolae Zoican informații despre un drum scurt și sigur spre București.

52. — 7 martie 1815. — Tudor Vladimirescu comunică unui cunoscut al său la București că a primit scrisorile trimise de acesta.
53. — [București,] 26 martie 1815. — N. Scanavis invită pe Ghiță Opran să vină urgent la București, aceasta fiind și porunca domnului.
54. — 8 aprilie 1815. — Tudor Vladimirescu adeverește că un sătean din Ilovița (Mehedinți) a fost luat cu sila de pandurii de la Ada-Kale.
55. — [București,] 8 aprilie 1815. — Cărțile domniei pentru pandurii rinduiți în poteră pe la județe.
56. — Gerneți, 30 aprilie 1815. — Știri despre operațiile pentru înăbușirea răscoalei adaliilor.
57. — [1815]. — Manuc bei comunică [lui Capodistria] că domnul Țării Românești și turcii se tem ca sirbii să nu ia legătură cu pandurii din Oltenia și să organizeze o răzvrătire.
58. — 20 iunie 1815. — Sătenii din Izverna se temeau că Tudor Vladimirescu va folosi biserica de piatră de acolo, aflată în construcție, ca loc întărit împotriva turcilor.
59. — 8 iulie 1815. — Anafora în pricina despăgubirilor cuvenite lui Tudor Vladimirescu pentru înlocuirea sa din vătășia plaiului Cloșani.
60. — 24 august 1815. — Tudor Vladimirescu roagă pe Nicolae Glogoveanu să-l aștepte pentru niște socoteli bănești, pînă va veni la el.
61. — 6 septembrie 1815. — Vătaful unei moșii mănăstirești din Oltenia aduce la cunoștința lui Hagi Ianuș că țăranii refuză să-și îndeplinească obligațiile.
62. — București, 23 noiembrie 1815. — Ioan Caragea vv. orînduiește, la cererea consulatului Rusiei, cercetare pentru dovedirea jafurilor făcute de adali în averea lui Tudor Vladimirescu.
63. — [Mehadia?] 29 decembrie 1815. — Tudor Vladimirescu roagă pe cluce-rul N. Glogoveanu să nu se mai amestece în socotelile privitoare la arenda moșiei Cătu-nul.
64. — [București,] 30 decembrie 1815. — Carte domnească pentru scutirea bulucbașii Ghencea de dădiile visteriei.
65. — București, 10 februarie 1816. — Ponturi pentru așezarea tuturor pandurilor din județele Vilcea, Gorj și Mehedinți în rîndurile ruptașilor.
66. — 8 martie 1816. — Tudor Vladimirescu scrie lui N. Zoican să cumpere vite după cum îl va povățui Ghiță Opran, care-i va da și banii.
67. — [10 aprilie 1816]. — Ioan Dimitriu divictar denunță existența unui complot împotriva domnului și a boierilor.
68. — Viena, 22 mai 1816. — Consiliul aulic de război comunică comandantului general al Slavoniei că Tudor Vladimirescu trebuie să-și caute pe calea justiției drepturile de la moștenitorii fraților lui Regep aga.
69. — București, 7 iunie 1816. — Anaforaua marelui vistier pentru scutirea de dările visteriei a pandurilor aflați în slujbă și pentru trecerea celor ce nu se găsesc în slujbă în rîndul ruptașilor.
70. — Craiova, 10 decembrie 1816. — Hagi Ianuș promite 600 de galbeni în schimbul numirii nepotului său în funcția de ispravnic.
71. — [București,] 2 septembrie 1818. — Constantin Samurcaș comunică lui Hagi Ianuș că dorința domnitorului este ca vătășia plaiului Cloșani să rămînă mai departe asupra lui Tudor Vladimirescu.

72. — Craiova, 4 septembrie 1818. — Hagi Ianuș roagă pe I. G. Nicolopulos să intervină la Pini pentru înaintarea în rang a clucerului Dimitrachi Brăiloiu.

73. — București, 11 noiembrie 1818. — I. Nicolopulos către Hagi Ianuș, despre activitatea nesatisfăcătoare a starostelui sudiților ruși din Oltenia, Dimos Nicolau.

74. — [Înainte de 16 noiembrie 1818]. — Memoriu asupra stării grele a Moldovei și reformele propuse.

75. — [1819]. — Expunere asupra situației Țării Românești, privind administrația, moșiile, regimul țăranilor, numărul bisericilor, sistemul fiscal și veniturile domniei.

76. — Islaz, 10 martie 1819. — D. Sachelarie către serdarul Polihronie, despre nesupunerea și amenințările locuitorilor din mai multe sate.

77. — Islaz, 21 aprilie 1819. — Locuitorii din Islaz și satele învecinate nu vor să îndeplinească îndatoririle lor față de arendașul moșiei.

78. — [Aprilie 1819]. — Scrisoare despre nemulțumirea locuitorilor din Salcia și despre diferendul dintre Tudor Vladimirescu și frații Rogobete.

79. — București, 26 mai 1819. — Tudor Vladimirescu adeverește că a primit de la A. Pini brevetul său de locotenent în armata rusă.

80. — 15 iunie 1819. — Anaforaua marelui logofăt în pricina dintre slugerul Tudor Vladimirescu și alți șase boiernași din Mehedinți împotriva fraților Rogobete, pentru prădăciunile suferite din partea acestora.

81. — Islaz, 28 iunie 1819. — Țăranii de pe moșia Islaz nu se supun arendașului și refuză să presteze claca.

82. — 26 iulie 1819. — Despre prinderea unui grup de răzvrătiți și urmărirea provocatorilor de tulburări.

83. — Islaz, 27 iulie 1819. — Dimitrache Sachelarie, omul de încredere al lui Hagi Ianuș, comunică fratelui acestuia plîngerile țăranilor de pe moșia Islaz.

84. — Constantinopol [20–30 octombrie 1819]. — Înalta Poartă poruncește lui Al. Suțu vv. să ia măsuri pentru încetarea abuzurilor cu scutelnicii, poslușnicii și sudiții.

85. — Islaz, 7 noiembrie 1819. — D. Sachelarie face cunoscut că a întocmit catastih de claca datorată de țăranii de la Islaz.

86. — București, 22 ianuarie 1820. — Ioan Nicolopulos către Hagi Ianuș, despre interesul depus de Tudor Vladimirescu pentru a cumpăra vătășia Cloșanilor și despre necesitatea unei înțelegeri între Tudor și frații Rogobete.

87. — 15 februarie 1820. — Gheorghe Roznovanu către Stroganov despre situația încasării dărilor și despre abuzurile în chestiunea reînnoirii cărților de mazili și polcovnici.

88. — Islaz, 16 februarie 1820. — Serdarul Polihronie către Hagi Ianuș despre nesupunerea la clacă și zurbalicul locuitorilor din cinci sate vecine cu Islazul.

89. — Islaz, 18 februarie 1820. — Locuitorii nesupuși din satele din jurul Islazului au mers cu plîngeri la capuchehaia din Nicopole, iar acum vor să meargă la București.

90. — Islaz, 24 martie 1820. — D. Sachelarie dă știri despre nesupunerea locuitorilor la clacă.

91. — [Islaz,] 2 iulie 1820. — Țăranii din Islaz sînt constrînși prin porunca domnului și a caimacamului să facă claca după pravilă.

92. — 26 august 1820. — Tudor Vladimirescu adeverește că a primit 1903 taleri de la Pavel Macedonschi, pentru negustorie.

93. — 3 septembrie 1820. — Sătenii din Nedeia (Dolj) se obligă să îplinească pe viitor adeturile moșiei, la care pînă acum nu s-au supus.

94. — 5 septembrie 1820. — Tudor Vladimirescu roagă pe medelnicerul Grigorașco Bălteanu să se fixeze termenul de judecată pentru moșia Purcari pe după crăciun, deoarece pînă atunci « nu sîntem gata de mers la București, să ne judecăm ».

95. — București, 3 noiembrie 1820. — Anaforaua divanului către domn pentru alegerea arhimandritului Ilarion ca episcop al Argeșului.

96. — 20 noiembrie 1820. — Scrisoare către biv vel clucerul N. Glogoveanu în legătură cu reglementarea situației poslușnicilor și cu opoziția boierilor.

97. — [1820]. — Slugerul Tudor Vladimirescu are dreptul la patru poslușnici fiindcă « a slujit țării la vreme de răzmiriță ».

98. — 6 decembrie 1820. — Scrisoare către biv vel clucerul N. Glogoveanu în legătură cu caznele la care sînt supuși țăranii de pe moșia Glogova pentru dajdie și despre fuga lor.

99. — 13 decembrie 1820. — Tudor Vladimirescu scrie lui N. Zoican să cumpere capre și vite,

100. — București, [ianuarie] 1821. Convenția încheiată între Tudor Vladimirescu, Iordache Olimpiotul și Ioan Farmache, pentru a se ajuta reciproc pînă la terminarea acțiunii revoluționare.

101. — 13 ianuarie 1821. — Tudor Vladimirescu împrumută 20 000 lei de la Pavel Macedonschi.

102. — [București,] 15 ianuarie 1821. — Alexandru Suțu vv. instituie o căimăcămie pentru judecarea pricinilor obștești.

103. — [București,] 15 ianuarie 1821. — Gr. Brîncoveanu, Gr. Ghica și Barbu Văcărescu făgăduiesc să ajute pe Tudor Vladimirescu în răscularea poporului.

104. — București, 16 ianuarie 1821. — Grigore Brîncoveanu, Grigore Ghica și Barbu Văcărescu desemnează pe Dimitrie Macedonschi pentru a se ocupa pe Tudor Vladimirescu în răscularea poporului.

105. — [București,] 18 ianuarie 1821. — Boierii cer comitetului să preia cîrmuirea țării după moartea domnului.

106. — [București,] 18 ianuarie 1821. — Unii boieri previn pe Pini că în urma morții domnului s-ar putea iniția « vreo izbucnire neașteptată », de care ei se desolidarizează.

107. — București, 19 ianuarie 1821. — I. Nicolopoulos comunică lui Hagi Ianuș ca în cazul morții domnului să sfătuiască pe toți să mențină liniștea și ordinea.

108. — București, 19 ianuarie 1821. — Nota lui A. Pini prin care recuoaște căimăcămia înființată de Al. Suțu înainte de moarte.

109. — [București,] 22 ianuarie 1821. — Cîrmuirea aprobă 100 groși drept cheltuieli de drum pentru un nefer trimis să spioneze arnăuții apăruți în județele Argeș și Vilcea.

✓ 110. — [23 ianuarie 1821]. — Cea dintii proclamație revoluționară a lui Tudor Vladimirescu către locuitorii Țării Românești, chemându-i să se înroleze în «adunarea cea orînduită pentru binele și folosul a toată țara».

✓ 111. — [23 ianuarie 1821]. — Arzul adresat Înaltei Porți de către Tudor Vladimirescu din partea «norodului Țării Românești».

112. — Ceovîrnoșani, 28 ianuarie 1821. — Tudor Vladimirescu condamnă atitudinea clucerului Constantin Ralet, ispravnic de Mehedinți, cerîndu-i să nu se împotrivească răscoalei.

113. — București, 30 ianuarie 1821. — Divanul țării poruncește slugerului Tudor Vladimirescu să înceteze răscoala, făgăduindu-i iertarea dacă se va supune.

114. — 30 ianuarie 1821. — Arzul a «toată obștea lăcuitoilor pămîntului țării Valahiei» prin care se cere ajutorul Porții pentru înăbușirea răscoalei lui Tudor Vladimirescu.

115. — [București,] 30 ianuarie 1821. — Cîrmuirea aprobă 1 000 groși, cheltuieli de drum pentru călărașii trimiși la Constantinopol cu vestea izbucnirii răscoalei lui Tudor Vladimirescu.

116. — București, 30 ianuarie 1821. — Cîrmuirea către ispravnicii din județele de peste Olt, să nu supună la dajdie pe panduri.

117. — București, 1 februarie 1821. — Răspunsul ocîrmuitorilor țării către agenția austriacă în legătură cu răscoala pornită de Tudor Vladimirescu.

118. — [București,] 2 februarie 1821. — Căimăcămia asigură divanul din Craiova că a luat măsurile necesare pentru reprimarea răscoalei.

119. — [București,] 2 februarie 1821. — Boierii Țării Românești informează pe domnul Moldovei, M. Suțu, despre întinderea răscoalei condusă de Tudor și despre măsurile luate împotriva ei, cerînd sfaturi.

120. — 2 februarie 1821. — Barbu Văcărescu scrie lui Dimitrie Macedonschi să nu renunțe la răscoală și îi promite 250 000 lei.

121. — [București,] 2 februarie 1821. — Se aprobă suma de 50 groși, cheltuieli de deplasare a unui lipcan trimis la Tudor Vladimirescu.

122. — [București,] 2 februarie 1821. — Se aprobă 100 groși cheltuieli de deplasare a postelnicului Ilie, trimis la Craiova.

123. — [București,] 3 februarie 1821. — Se aprobă 1 500 groși cheltuieli de deplasare pentru Pavel Macedonschi.

124. — Craiova, 3 februarie 1821. — Hagi Ianuș împrumută 10 000 groși divanului Craiovei.

125. — 3 februarie 1821. — Suma dată serdarului Diamandi Giuvara pentru trupele trimise împotriva lui Tudor.

126. — București, 3 februarie 1821. — Divanul poruncește ispravnicilor să ia măsuri de străjuire la malul Oltului împotriva răzvrătiților.

127. — Buyukdéré, 3/15 februarie 1821. — Stroganov, ambasadorul Rusiei pe lângă Înalta Poartă, răspunde logofătului Alexandru Filipescu-Vulpe la cererea acestuia de a fi recomandat noului domn al Țării Românești.

128. — 4 februarie 1821. — Tudor Vladimirescu răspunde divanului că nu va depune armele deoarece răscoala a fost pornită de popor și nu de el și cheamă pe boieri să țină seamă de cererile norodului.

129. — 4 februarie 1821. — Scrisoare din tabăra lui Tudor Vladimirescu către clucerul Nicolae Glogoveanu despre creșterea numărului răsculaților.
130. — [București,] 4 februarie 1821. — Boierii ocîrmuitori iau măsuri de strajă în București.
131. — 4 februarie 1821. — Căimăcămia poruncește lui Nicolae Văcărescu, mare vornic, să ia măsurile necesare pentru înăbușirea mișcării lui Tudor Vladimirescu.
132. — [București,] 4 februarie 1821. — Cheltuieli făcute de vistierie cu prilejul trimiterii de muniții la Craiova.
133. — [București,] 4 februarie 1821. — Divanul Țării Românești comunică lui A. Pini hotărîrea sa de a cere ajutorul pașalelor de peste Dunăre, pentru înăbușirea răscoalei lui Tudor Vladimirescu.
134. — București, 5 februarie 1821. — A. Pini răspunde divanului că nu-și asumă răspunderea pentru chemarea trupelor turcești în țară.
135. — [București,] 5 februarie 1821. — Se aprobă 700 groși, cheltuieli de drum pentru călărașul trimis la Constantinopol cu un arzmahzar în legătură cu răscoala condusă de Tudor Vladimirescu.
136. — 5 februarie 1821. — Căimăcămia poruncește căminarului Sava, serdarului Iordache Olimpiotul și căpitanului Ioan Farmache, să strîngă 600 de oameni pentru apărarea Bucureștilor împotriva lui Tudor Vladimirescu.
137. — București, 5 februarie 1821. — Ioan Moscu scrie casei Const. Hagi Pop să rețină la Sibiu toate conturile sale.
138. — 7 februarie 1821. — Divanul cere lui Tudor Vladimirescu să potolească răscoala, să trimită oamenii la vetrele lor și să dea ascultare noului domn, Scarlat Callimachi.
139. — [București,] 7 februarie 1821. — Se aprobă plata pentru muniția necesară detașamentelor de ărnăuți, trimise împotriva lui Tudor Vladimirescu.
140. — 7 februarie 1821. — Scrisoare către Iorgu Văcărescu, ispravnic de Gorj, să stea la Bengești, cu catanele căpitanului Ioniță Magheru.
141. — 7 februarie 1821. — Iorgu Văcărescu scrie lui Ioan Magheru, zapciu la plasa Hamărăzii de Jos, să pregătească carele și calabalicurile pentru o eventuală fugă la Rîmnic.
142. — 7 februarie 1821. — Isprăvnicatul de Vilcea orînduiește pe căpitanul de scaun Nicola să străjuiască trecerea Oltului la schela din Budești.
143. — [Iași,] 7 februarie 1821. — Știre despre izbucnirea răscoalei lui Tudor Vladimirescu.
144. — [București,] 8 februarie 1821. — Se aprobă 25 groși cheltuieli de drum pentru un lipcan trimis la Tudor Vladimirescu.
145. — 9 februarie 1821. — Divanul îndeamnă din nou pe Tudor Vladimirescu să renunțe la răscoală.
146. — 10 februarie 1821. — Divanul arată lui Scarlat Callimachi vv. măsurile luate pentru înăbușirea răscoalei.
147. — Craiova, 10 februarie 1821. — Dimitrie Bibescu cere ispravnicilor de Vilcea să trimită încă 300 de panduri înarmați împotriva lui Tudor.

148. — 10 februarie 1821. — N. Văcărescu despre intenția de fugă a boierilor aflați la Rîmnic.

149. — [107 februarie 1821]. — N. Văcărescu cere informații despre forțele trimise împotriva lui Tudor.

150. — Brașov, 10/22 februarie 1821. — Tzervenvodalis către Hagi Pop să nu trimită mărfuri la București.

151. — 11 februarie 1821. — Scrisoarea lui Tudor Vladimirescu către N. Văcărescu despre «dreptățile norodului».

152. — 11 februarie 1821. — Divanul trimite pe marele vornic Constantin Samurcaș cu puteri depline în Oltenia pentru a potoli răscoala.

153. — [București,] 11 februarie 1821. — Se aprobă 1 000 groși cheltuieli de drum pentru doctorul Arsachi.

154. — 12 februarie 1821. — Tudor Vladimirescu arată zăbitului de Romani pentru ce s-a răscolat poporul.

155. — 12 februarie 1821. — Drăgulescu comunică lui I. Magheru că Iordache [Olimpiotul] a plecat cu 300 arnăuți împotriva lui Tudor Vladimirescu și că în București domnește mare frică de acesta.

156. — [București,] 12 februarie 1821. — Se aprobă banii necesari căminarului Sava pentru muniții.

157. — [București,] 12 februarie 1821. — Se aprobă 1 000 groși cheltuieli de drum pentru doi călărași trimiși la Constantinopol cu răspunsul boierilor către sultan.

158. — Ianușești, 12 februarie 1821. — Hagi Ianuș răspunde cîrmuirii Țării Românești că nu poate să dea cu împrumut suma cerută.

159. — 14 februarie 1821. — Suma împrumutată de divanul Craiovei de la Hagi Ianuș pentru trupele trimise împotriva lui Tudor Vladimirescu.

160. — [București,] 14 februarie 1821. — Cîrmuirea aprobă 1 050 groși pentru cumpărarea de muniție trimisă la Craiova.

161. — [Craiova,] 14 februarie 1821. — Sinet la mîna căpitanului Ion Băltășeanu, să fie scutit de dări ca unul ce cu oamenii săi sprijină stăpînirea împotriva răscoalei.

162. — București, 14 februarie 1821. — Caimacamii instituie un control asupra străjilor de noapte din București.

163. — [157 februarie 1821]. — Tudor Vladimirescu cere vornicului Constantin Samurcaș lămuriri asupra acțiunilor ce se întreprind, trimițîndu-i totodată și «cererile norodului».

164. — București, 15 februarie 1821. — Notă informativă despre evenimentele din Țara Românească, trimisă autorităților militare ruse din Basarabia.

165. — [Craiova,] 15 februarie 1821. — Ioan Tipaldos convoacă pe Nicolae Glogoveanu la lucrările divanului din Craiova.

166. — [Înainte de 16 februarie 1821]. — «Cererile norodului rumînesc», formulate de Tudor Vladimirescu,

167. — 16 februarie 1821. — Iordache Olimpiotul se împrumută cu 2 500 galbeni austriaci de la Dimitrie Machedonschi.

168. — [București,] 17 februarie 1821. — Caimacamii țării către epistatul armășiei, să oprească abuzurile zapciilor.

X 169. — București, 18 februarie 1821. — Pini asigură pe vornicul C. Sarmurcaș, caimacatul Craiovei, că mișcarea de răzvrătire a lui Tudor Vladimirescu nu are sprijinul vreunei puteri europene.

170. — Drăgășani, 18 februarie 1821. — Vasile Pavlovici dă casei Hagi Pop la Sibiu știri referitoare la oștile trimise împotriva lui Tudor Vladimirescu.

171. — [București,] 18 februarie 1821. — Cîrmuirea aprobă 100 groși, cheltuieli de deplasare, polcovnicului Nicolae, trimis la Craiova.

172. — [București,] 19 februarie 1821. — Cîrmuirea aprobă 500 groși cheltuieli de drum pentru un călăraș trimis la Constantinopol.

173. — București, 19 februarie 1821. — Hr. Papazoglu către Const. Hagi Pop, despre răscoala lui Tudor Vladimirescu.

174. — [București,] 20 februarie 1821. — Cîrmuirea acordă o recompensă slugerului Ioan Solomon pentru fapte de vitejie împotriva lui Tudor Vladimirescu.

175. — [București,] 20 februarie 1821. — Cîrmuirea țării aprobă 1 000 groși salariu medelnicerului Ioniță Dîrzeanu.

176. — [București,] 20 februarie 1821. — Nota caimacamilor Țării Românești către consulate, ca străinii să nu poarte arme și să umble noaptea numai cu felinar.

177. — 20 februarie 1821. — Măsuri pentru frînarea jafurilor făcute de vameși.

X 178. — 21 februarie 1821. — Mihale bairactar primește de la Const. Samurcaș 750 taleri pentru tainul a 200 neferi de sub comanda serdarului Iordache.

179. — 23 februarie 1821. — Boierii arată căminarului Gh. Martoglu, capuchehaia pe lingă pașa de Silistra, progresele răscoalei și măsurile luate pentru înăbușirea ei.

X 180. — 23 februarie 1821. — Proclamația lui Al. Ipsilanti către locuitorii Moldovei, încredințându-i că nu va schimba nimic în orînduiala țării.

X 181. — Laybach, 23 februarie /7 martie 1821. — Scrisoare prin care Capodistria comunică lui A. Pini că țarul dezavuează mișcarea lui Tudor Vladimirescu.

X 182. — București, 23 februarie 1821. — Notă informativă despre evenimintele din Țara Românească trimisă autorităților ruse din Basarabia.

X 183. — Chișinău, 23 februarie 1821. — Generalul I. N. Inzov informează pe generalul P. Ch. Wittgenstein despre izbucnirea răscoalei lui Tudor Vladimirescu și despre acțiunea lui Vasile Caravia la Galați.

X (184). — Iași, 24 februarie 1821. — Mihail Suțu, domnul Moldovei, aduce la cunoștința țarului Alexandru I că Eteria a pornit acțiunea de eliberare a Greciei și roagă să se trimită trupe rusești în țară.

X 185. — 24 februarie 1821. — Diamandi Giuvvara primește de la Const. Samurcaș 7 731 taleri pentru leaful neferilor de sub comanda sa.

186. — [București,] 25 februarie 1821. — Cîrmuirea aprobă cumpărarea unor pietre de pușcă pentru nevoile trupelor de la Craiova.

187. — [București,] 26 februarie 1821. — Cîrmuirea aprobă 350 groși cheltuieli de deplasare unui călăraș trimis la Constantinopol.

188. — 27 februarie 1821. — Iorgu Văcărescu cere lui Nica Vlădescu, sameș de Vilcea, să-i trimită muniții împotriva răsculaților.

189. — București, 27 februarie 1821. — Caimacamii către marele vornic Grigore Băleanu, să ia măsuri pentru liniștirea locuitorilor din București și să le împiedice fuga.

190. — [București,] 27 februarie 1821. — Cîrmuirea aprobă 3 000 groși pentru muniția căminarului Sava.

191. — București, 27 februarie 1821. — Căminarul Sava scrie lui Iordache Olimpiotul, Ioan Farmache și Hagi Prodan să-i spună lui Tudor Vladimirescu să ocupe Craiova și să se unească cu Diamandi Giuvara, iar ei să vie de urgență la București.

192. — 28 februarie 1821. — Tudor Vladimirescu arată că Hagi Prodan a fost plătit ca să-l omoare.

193. — [București,] 28 februarie 1821. — Caimacamii noului domn Scarlat Callimachi adevăresc primirea a 2 500 groși de la vistierie.

194. — [București,] 1 martie 1821. — Se aprobă cheltuielile de drum pentru portarul Carabeti trimis la muhafizi.

195. — [București,] 1 martie 1821. — Se aprobă cheltuielile de drum pentru serdarul Stavrachi, trimis la Constantinopol.

196. — [București,] 1 martie 1821. — Căminarul Sava primește 2 000 groși, cheltuieli pentru paza orașului București.

197. — București, 1 martie 1821. — Const. Capșa comunică lui Hagi Pop că polițele scadente nu pot fi achitate din cauza tulburărilor.

198. — Sibiu, 2/14 martie 1821. — Stan Popovici scrie lui Zenovie Pop la Viena despre creșterea numărului răsculaților și măsurile luate de Tudor Vladimirescu pentru întărirea mănăstirilor Țințăreni, Motru și Tismana.

199. — Oteteliș, 3 martie 1821. — Tudor Vladimirescu trimite boierilor adăpostiți la Benești capetele lui Iova și Ienciu, executați pentru jaf.

200. — Iași, [3] martie 1821. — Proclamația lui Al. Ipsilanti către locuitorii Țării Românești prin care îi asigură că va păstra buna rînduială în trecerea sa prin țară.

201. — 5 martie 1821. — Const. Samurcaș restituie vistieriei o parte din suma primită.

202. — 5 martie 1821. — Suma trimisă lui Tudor Vladimirescu la Slatina din partea casei Hagi Ianuș.

203. — 5 martie 1821. — Socoteala dată de Const. Samurcaș pentru modul cum a întrebuințat suma de 20 000 taleri ce is-au trimis la Craiova de către caimacamii.

204. — Roman, 5 martie 1821. — Alexandru Ipsilanti cere divaflului Țării Românești săi se pregătească hrană și conace pentru ostașii săi care vor trece prin țară.

205. — Chișinău, 5 martie 1821. — Generalul I. N. Inzov informează pe generalul P. Ch. Wittgenstein despre evenimentele petrecute în țările române în lunile ianuarie-februarie 1821.

206. — Sibiu, 5/17 martie 1821. — C. Vlahuță comunică lui Caragea la Pisa că trupele turcești au fost chemate în țară pentru înăbușirea răscoalei.
207. — [Slatina,] 8 martie 1821. — Tudor Vladimirescu asigură boierilor din Benești adăpost la mănăstirea Hurez.
208. — 8 martie 1821. — Porunca lui Tudor către oamenii Adunării să nu supere niște familii de boieri în drum spre mănăstirea Cozia.
209. — București, 8 martie 1821. — Nota informativă despre evenimintele petrecute în Țara Românească, trimisă autorităților militare ruse din Basarabia.
210. — Tulcin, 8 martie 1821. — Raportul locotenent colonelului I. P. Pestel către generalul P. D. Kisseleff cu privire la evenimentele revoluționare din țările romine.
211. — [București,] 10 martie 1821. — Caimacamii țării aleg ca mare vistier în locul lui Grigore Filipescu, pe biv vel logofătul Alexandru Filipescu-Vulpe.
212. — Giorman, 10 martie 1821. — Stamate Mărgărit comunică lui Hagi Const. Pop că locuitorii fug din Craiova din cauză «că negreșit vin turcii în țară».
213. — 11 martie 1821. — Tudor Vladimirescu poruncește oamenilor Adunării să nu supere casele a opt familii de boiernași, aflați în slujba norodului.
214. — Chișinău, [11] martie 1821. — Generalul Ivan N. Inzov trimite generalului P. Ch. Wittgenstein o copie a raportului lui A. Pini privitor la evenimentele din țările romine.
215. — București, 12 martie 1821. — Nota agenției austriace către căimăcămie cu privire la asigurarea protecției supușilor austriaci.
216. — București, 13 martie 1821. — Marele vistier Al. Filipescu-Vulpe poruncește lui Nicolae Greceanu, ispravnic de Buzău, să ia măsuri pentru întoarcerea locuitorilor aflați în bejenie.
217. — București, 13/25 martie 1821. — Caimacamii înștiințează pe baronul Kreuchely că se retrag la Giurgiu.
218. — [Buzău,] 15 martie 1821. — Nesupunerea satului Moșești (Buzău) la darea conacului și căratul cerealelor.
219. — 15 martie 1821. — Cartea lui Scarlat Al. Callimachi, noul domn al Țării Românești, către mitropolit și locuitori, să se ferească de «rătăcirea apostasiei».
220. — [Bolintin,] 16 martie 1821. — Proclamația lui Tudor Vladimirescu către locuitorii Bucureștilor.
221. — Cîmpina, 16 martie 1821. — Mihail Filipescu roagă pe Nicolae Greceanu să-i dea de știre despre mișcarea trupelor lui Ipsilanti.
222. — [București,] 17 martie 1821. — Marele vistier Al. Filipescu-Vulpe scrie ispravnicilor de Buzău să dea ascultare trupelor lui Ipsilanti, deoarece țara nu are arme spre a i se putea împotrivi.
223. — București, 17 martie 1821. — Nota lui Al. Pini trimisă mitropolitului înainte de a părăsi țara.
224. — Mizil, 18 martie 1821. — Proclamația lui Al. Ipsilanti către locuitorii Bucureștilor.
225. — 18 martie 1821. — Boierii din țară cer celor fugiți la Brașov să semneze și ei plîngerea către țarul Rusiei.

226. — 18 martie 1821. — Firmanul Porții către chehaia bei, prin care musulmanii sînt îndemnați să revină la vechile lor obiceiuri războinice.

227. — Constantinopol, 19/31 martie 1821. — Bilet prins de pieptul «trădătorului» executat de turci, în care Tudor Vladimirescu și Al. Ipsilanti sînt și ei calificați drept trădători.

228. — 19 martie 1821. — Prinderea a patru ostași «volintiri» care au jefuit pe cițiva boiernași din satul Beceni (Buzău).

229. — 20 martie 1821. — Proclamația lui Tudor Vladimirescu către locuitorii din București.

230. — [20] martie 1821. — Proclamația lui Tudor Vladimirescu către locuitorii județelor, privind rostul mișcării sale și îndatoririle lor.

231. — 20 martie 1821. — Tudor Vladimirescu face cunoscut că cei ce doresc binele obștească trebuie să iscălească «încredințarea cea sufletească».

232. — Carantina Sculeni, 20 martie 1821. — Boierii moldoveni arată lui Capodistria că au fost siliți să-și părăsească țara din cauza trădării domnitorului Mihail Suțu și propun să se instituie un comitet format din boierii cei mai de vază care să preia cîrmuirea Moldovei.

233. — 21 martie 1821. — Căimăcămia aduce la cunoștința serdarului Marin Butculescu, ispravnic de Teleorman, măsurile luate pentru stăvilirea jafurilor.

234. — 21 martie 1821. — Tudor cere marelui vistier să se închidă prăvăliile și hanurile și să i se pregătească anumite conace, deoarece intră în București.

235. — București, 22 martie 1821. — Notă informativă despre intrarea lui Tudor Vladimirescu în București, trimisă autorităților militare ruse din Basarabia.

236. — 22 martie 1821. — Lambru Pleșcoianu comunică ispravniciei de Buzău că locuitorii din satul Băligoși au fugit, iar alte sate din vecinătatea raialei Brăila se pregătesc să fugă de frica turcilor.

237. — 23 martie 1821. — Jurămîntul boierilor față de Tudor Vladimirescu.

238. — 23 martie 1821. — Jurămîntul lui Tudor Vladimirescu, la venirea sa în București, față de boieri.

239. — 23 martie 1821. — Știri cu privire la pregătirea conacelor pentru venirea lui Ipsilanti în București.

240. — Viena, 23 martie 1821. — Z[imen] comunică lui Stan că s-a ridicat cursul galbenilor.

241. — 24 martie 1821. — Ocîrmuirea poruncește ispravnicilor de Teleorman să pună la dispoziția stolnicului Const. Borănescu căruțe pentru transportul finului la București.

242. — [Brașov], 25 martie 1821. — Boierii fugiți la Brașov descriu împăratului Austriei situația Țării Românești, creată în urma răscoalei lui Tudor Vladimirescu și a lui Al. Ipsilanti, și îi cer sprijinul pentru salvarea țării.

243. — București, 25 martie 1821. — Mitropolitul Dionisie Lupu răspunde consulatului Rusiei de ce nu a adus încă la cunoștința publică blestemul patriarhului și nota consulului Pini.

244. — [București,] 26 martie 1821. — Tudor Vladimirescu cere marelui vistier oameni și muniții.

245. — București, 26 martie 1821. — Vistieria trimite ispravnicilor de Buzău proclamația lui Tudor Vladimirescu, poruncindu-le să potolească « duhul răsvrătirii » și să încaseze de la locuitori rămășițele datorate.

246. — Craiova, 26 martie 1821. — Nestor Pavlovici comunică casei Hagi Pop la Sibiu diverse știri în legătură cu răscoala.

247. — [Brașov, 26 martie /7 aprilie 1821]. — Gr. Brincoveanu și Gr. Ghica roagă pe Fleischhackl să transmită la destinație un armagzar al lor către Poartă și o scrisoare către împărații Austriei și Rusiei.

248. — [București,] 27 martie 1821. — Tudor Vladimirescu recomandă marelui vistier Alexandru Filipescu-Vulpe pe paharnicul Dimitrache Drugănescu ca ispravnic a Tîrgoviște și cere ca stolnicul Tufeanu să rămână în postul în care se află.

249. — 27 martie 1821. — Tudor Vladimirescu cere marelui vistier să orînduiască un om care să ducă arzul la Poartă.

250. — [27 martie 1821]. — Boierii arată Înaltei Porți că Tudor Vladimirescu și poporul s-au ridicat pentru dobîndirea dreptăților țării.

251. — [27 martie 1821]. — Boierii din Țara Romînească arată țarului Rusiei că răscoala lui Tudor este pentru binele poporului și cer ajutorul trupelor rusești.

252. — [27 martie 1821]. — Boierii din Țara Romînească arată lui Metternich că răscoala lui Tudor urmărește să restabilească vechile privilegii ale țării și-i cer sprijin pe lângă Poartă.

253. — Iași, 27 martie 1821. — Vistieria poruncește ispravnicilor de Suceava să aducă la ascultare pe locuitorii răsculați din satul Ioneasa.

254. — 28 martie 1821. — Tudor Vladimirescu cere marelui vistier să i se pună la dispoziție suma de 12 000 taleri pentru trebuințele oștirii.

255. — [București,] 28 martie 1821. — Tudor Vladimirescu cere marelui vistier să se îngrijească de trimiterea a 10 care mocănești.

256. — 28 martie 1821. — Epistatul casei menzilorilor cere ispravnicatului de Buzău să trimită imediat banii menzilorilor, aceasta fiind și porunca lui Tudor Vladimirescu.

257. — București, 28 martie 1821. — Divanul răspunde agenției austriace că nu se amestecă în treburile ostășești, întrucît el este provizoriu.

258. — 28 martie 1821. — Locuitorii satului Stănești se obligă să suporte cheltuiala făcută cu prilejul venirii pandurilor.

259. — Sculeni, 28 martie 1821. — A. Pisani trimite mitropolitului Moldovei blestemul patriarhului spre a fi adus la cunoștința locuitorilor.

260. — Sculeni, 28 martie 1821. — A. Pisani îndeamnă pe moldoveni să se supună Porții.

261. — [București,] 29 martie 1821. — Tudor Vladimirescu propune mitropolitului o consfătuire cu boierii pentru a se întocmi răspunsurile către pașalele cetăților de la Dunăre.

262. — București, 29 martie 1821. — Divanul Țării Romînești roagă pe baronul Stroganov să susțină la Poartă cererea de a nu se trimite trupe turcești în țară.

(263.) — [Laybach, 29] martie 1821. — M. Suțu este înștiințat, în numele țarului, că Rusia nu va interveni împotriva Porții pentru sprijinirea eteriștilor, dar că moldovenii pot găsi adăpost în Rusia.

(264.) — [Iași,] 29 martie 1821. — Mihai Suțu anunță divanul că părăsește « vremelnicește » țara și recomandă să se constituie o « vremelnică căimăcămie » și să se trimită o declarație de supunere Porții.

(265.) — Iași, 29 martie 1821. — Știri despre evenimentele din Moldova, trimise lui Capodistria din partea lui Nic. Rosetti Roznovanu.

266. — 30 martie 1821. — Ioan, logofătul din plasa Cîmpului, adevărește primirea proclamației lui Tudor Vladimirescu.

267. — 30 martie 1821. — Porunca polcovnicului Iordachi Hristofi către panduri și arnăuți să nu se atingă de casele și avutul lui Ioniță și Gheorghe Magheru.

268. — [București,] 30 martie 1821. — Egumenul m-rii Cotroceni a dat 2 300 groși pentru nevoile oștirilor.

269. — [Iași,] 30 martie 1821. — Boierii divanului — după plecarea domnului M. Suțu — îndeamnă pe toți locuitorii ținutului Tecuci să se preocupe în liniște de muncile cîmpului.

270. — Chișinău, 30 martie 1821. — Generalul I. N. Inzov informează pe generalul P. Ch. Wittgenstein despre influența acțiunii Eteriei asupra populației din Basarabia.

271. — Brașov, 30 martie 1821. — O parte dintre boierii fugiți la Brașov arată țarului Rusiei situația Țării Românești și greutățile celor pribegiți din cauza răscoalei.

272. — [31 martie 1821]. — Tudor Vladimirescu face cunoscut boierilor refugiați la Brașov scopurile răscoalei și le cere să colaboreze cu boierii rămași în țară.

273. — [Sărata,] 30 martie 1821. — Lambru Plășcoianu comunică ispravnicilor de Buzău că pogonarii refuză să lucreze via de la Sărata a biv vel vornicului Iordache Filipescu.

274. — 31 martie 1821. — Lambru Plășcoianu și Ioan logofătul raportează ispravnicilor de Buzău că satele s-au risipit și că ei se găsesc în imposibilitate de a îndeplini poruncile primite.

(275.) — [București,] 31 martie 1821. — Tudor Vladimirescu cere divanului să instituie la Cotroceni un tribunal special din trei judecători ca să judece netrebniciile și hoțiile făptuite de panduri.

276. — 31 martie 1821. — Alexandru Ispilanti cere căimăcămiei să intervină la pașalele de la Dunăre să nu intre cu armata în țară, deoarece se duc tratative între Rusia și Poartă pentru ca eteriștii să depună armele.

277. — Bîrlad, 31 martie 1821. — Doi boieri din Bîrlad cer marelui vornic Costachi Conachi sfaturi asupra celor ce trebuie să facă și îl înștiințează despre întâmplările de acolo și despre atitudinea locuitorilor.

(278.) — Iași, 31 martie 1821. — Mitropolitul Moldovei confirmă consului Rusiei primirea anatemei patriarhului și-l asigură că va lua toate măsurile necesare.

(279.) — [31 martie 1821]. — Jalba boierilor moldoveni către Înalta Poartă pentru jafurile și pagubele pricinuite de eteriști și pentru îndepărtarea grecilor din țară.